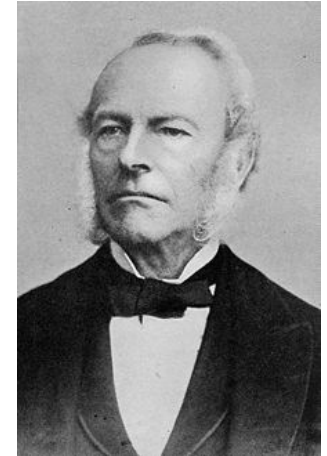

J. Szantyr – Wykład 11 – Równanie Naviera-Stokesa

George Stokes – 1819 – 1903 →

← Claude Navier 1785 - 1836

Podstawienie zależności wynikających z modelu płynu Newtona do równania zachowania pędu daje równanie znane jako **równanie Naviera-Stokesa**.

W formie skalarnej ma ono postać trzech równań:

$$\rho \frac{Du}{Dt} = \rho f_x - \frac{\partial p}{\partial x} + \frac{\partial}{\partial x} \left[2\mu \frac{\partial u}{\partial x} + \lambda \operatorname{div} \bar{u} \right] + \frac{\partial}{\partial y} \left[\mu \left(\frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} \right) \right] + \frac{\partial}{\partial z} \left[\mu \left(\frac{\partial u}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial x} \right) \right]$$

$$\rho \frac{Dv}{Dt} = \rho f_y - \frac{\partial p}{\partial y} + \frac{\partial}{\partial x} \left[\mu \left(\frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial v}{\partial x} \right) \right] + \frac{\partial}{\partial y} \left[2\mu \frac{\partial v}{\partial y} + \lambda \operatorname{div} \bar{u} \right] + \frac{\partial}{\partial z} \left[\mu \left(\frac{\partial v}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial y} \right) \right]$$

$$\rho \frac{Dw}{Dt} = \rho f_z - \frac{\partial p}{\partial z} + \frac{\partial}{\partial x} \left[\mu \left(\frac{\partial u}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial x} \right) \right] + \frac{\partial}{\partial y} \left[\mu \left(\frac{\partial v}{\partial z} + \frac{\partial w}{\partial y} \right) \right] + \frac{\partial}{\partial z} \left[2\mu \frac{\partial w}{\partial z} + \lambda \operatorname{div} \bar{u} \right]$$

W formie wektorowej równanie Naviera Stokesa ma postać:

$$\rho \frac{D\bar{u}}{Dt} = \rho \bar{f} - \text{grad} p + \text{grad}(\lambda \text{div} \bar{u}) + \text{div}(2\mu[D])$$

$$A=B+C+D+E$$

A – prędkość zmiany pędu elementu płynu

B- siła masowa

C- siła powierzchniowa ciśnienia

D – siła powierzchniowa związana z lepkością płynu, wynikająca ze zmiany objętości elementu płynu ściśliwego (kompresji lub ekspansji)

E- siła powierzchniowa związana z lepkością płynu, wynikająca z deformacji liniowej i postaciowej elementu płynu

W płynie nieściśliwym równanie Naviera Stokesa upraszcza się do postaci:

$$\rho \frac{D\bar{u}}{Dt} = \rho \bar{f} - \text{grad}p + \text{div}(2\mu[D])$$

Jeżeli dodatkowo założymy, że lepkość płynu jest stała, to mamy:

$$\rho \frac{D\bar{u}}{Dt} = \rho \bar{f} - \text{grad}p + \mu \Delta \bar{u}$$

Dalszym możliwym uproszczeniem jest założenie o braku lepkości płynu, które prowadzi do **równania Eulera**, opisującego ruch płynu nielepkiego i nieściśliwego:

$$\rho \frac{D\bar{u}}{Dt} = \rho \bar{f} - \text{grad}p$$

Równanie Naviera Stokesa może być rozwiązane analitycznie tylko dla niewielu uproszczonych przypadków. Wybrane przykłady opisano niżej.

Leonhard Euler
1707 - 1783

Przykłady rozwiązań analitycznych równania Naviera Stokesa dla prostych przepływów

Założenie: rozpatrujemy przepływ jednokierunkowy, tzn. taki w którym $v=w=0$ czyli wektory prędkości są równoległe do siebie w każdym punkcie pola.

Jeżeli płyn jest nieściśliwy to z równania zachowania masy mamy:

$$\frac{\partial u}{\partial x} = 0 \quad \text{czyli:} \quad u = u(y, z, t)$$

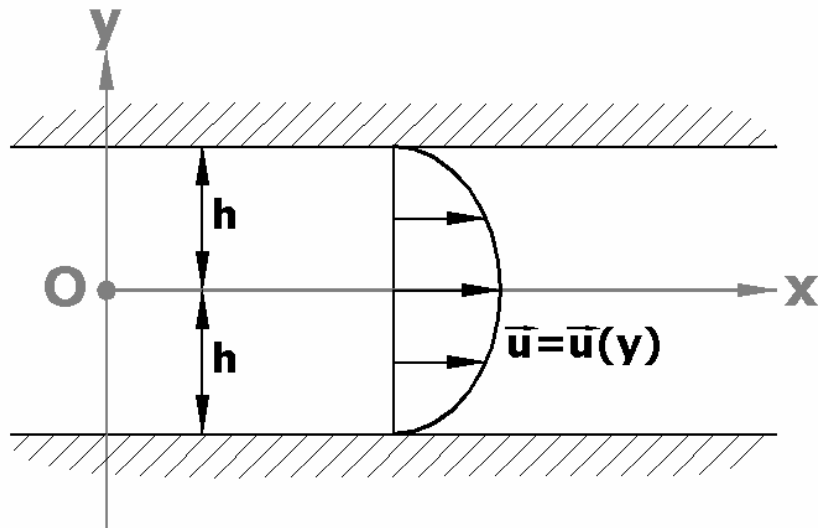
Wtedy równanie Naviera Stokesa upraszcza się do postaci:

$$\rho \frac{\partial u}{\partial t} - \mu \left(\frac{\partial^2 u}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial z^2} \right) = - \frac{\partial p}{\partial x}$$

Ponieważ lewa strona nie zależy od x , a ponadto mamy: $\frac{\partial p}{\partial y} = \frac{\partial p}{\partial z} = 0$

to: $p = p(x, t) \quad \frac{dp}{dx} = f(t) \quad \text{czyli:} \quad \frac{dp}{dx} = \frac{\Delta p}{\Delta x}$

Przykład 1: Ustalony laminarny przepływ pomiędzy dwoma nieskończonymi równoległymi płytami (przepływ Poiseuille'a)

Dane: $\frac{\Delta p}{\Delta x} = \text{const}$

Warunki brzegowe:

$$u=0 \text{ dla } y=h$$

$$u=0 \text{ dla } y=-h$$

Rozwiązanie

Równanie Naviera Stokesa przybiera postać:

$$\frac{d^2 u}{dy^2} = \frac{1}{\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x}$$

Po dwukrotnym scałkowaniu otrzymujemy:

$$u(y) = \frac{1}{\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} \frac{y^2}{2} + C_1 y + C_2$$

Stałe całkowania wyznaczamy z warunków brzegowych, co prowadzi do rozwiązania:

$$u(y) = -\frac{1}{2\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} (h^2 - y^2)$$

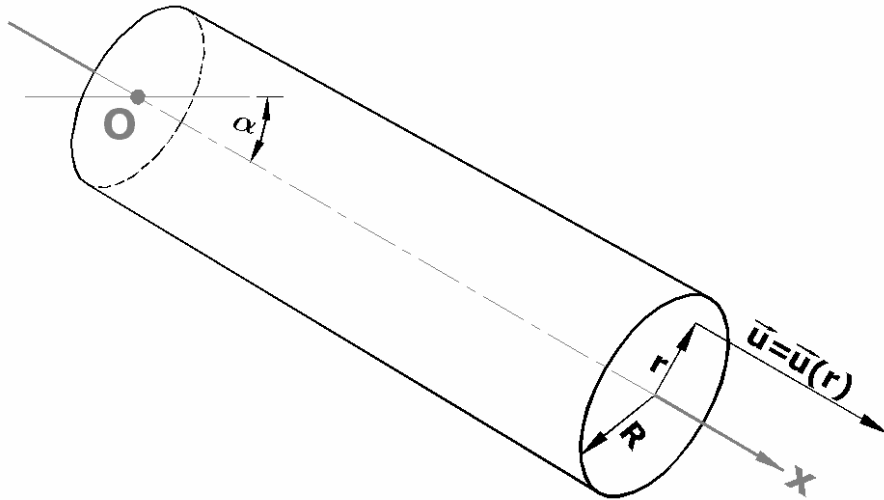
Objętościowe natężenie przepływu można wyznaczyć następująco:

$$Q = \int_S u dS = \int_{-h}^{+h} u(y) dy = -\frac{2}{3\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} h^3$$

Komentarz:

- profil prędkości ma kształt paraboliczny z maksimum dla $y=0$,
- im większy gradient ciśnienia tym większa prędkość maksymalna i większe natężenie przepływu,
- im większa lepkość tym mniejsza prędkość maksymalna i mniejsze natężenie przepływu.

Przykład 2: Ustalony laminarny przepływ przez rurę o stałym przekroju kołowym ustawiona poziomo (przypadek $\alpha=0$)

Dane: $\frac{\Delta p}{\Delta x} = \text{const}$

Warunki brzegowe:

$$u(R) = 0 \quad u(0) < \infty$$

Rozwiązanie

Stosujemy walcowy układ współrzędnych, w którym laplasjan prędkości ma postać:

$$\nabla^2 u = \frac{1}{r} \frac{d}{dr} \left(r \frac{du}{dr} \right)$$

Równanie Naviera Stokesa ma postać: $\frac{1}{r} \frac{d}{dr} \left(r \frac{du}{dr} \right) = \frac{1}{\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x}$

Dwukrotne całkowanie względem r daje kolejno:

$$r \frac{du}{dr} = \frac{1}{\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} \frac{r^2}{2} + C_1 \qquad u = \frac{1}{\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} \frac{r^2}{4} + C_1 \ln r + C_2$$

Stałe całkowania można wyznaczyć z warunków brzegowych:

$$C_1 = 0 \qquad C_2 = -\frac{1}{\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} \frac{R^2}{4}$$

Co ostatecznie prowadzi do:

$$u(r) = -\frac{1}{4\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} (R^2 - r^2)$$

$$Q = \int_0^R u(r) \cdot 2\pi r dr = -2\pi \cdot \frac{1}{4\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} \int_0^R (R^2 - r^2) dr = -\frac{\pi}{8\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} R^4$$

Komentarz: porównanie do przykładu 1 przy założeniu $h=R$ prowadzi do wniosku, że przy tym samym gradiencie ciśnienia maksymalna prędkość przepływu i objętościowe natężenie przepływu w rurze są mniejsze. Wynika to z bardziej intensywnego hamowania przepływu w rurze przez naprężenia lepkościowe.

Przypadek rury nachylonej pod kątem α do poziomu

W tym przypadku równanie Naviera Stokesa musi uwzględniać składową siły masowej grawitacji działającą w kierunku przepływu:

$$\frac{1}{r} \frac{d}{dr} \left(r \frac{du}{dr} \right) = \frac{1}{\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} - \frac{g}{\nu} \sin \alpha$$

Ponieważ gradient ciśnienia i składowa siły masowej podobnie oddziałują na przepływ można wprowadzić spadek hydrauliczny J :

$$J = \sin \alpha - \frac{1}{\rho g} \frac{\Delta p}{\Delta x}$$

Wtedy rozwiązanie ma postać:

$$u(r) = \frac{gJ}{4\nu} (R^2 - r^2) \quad Q = \frac{\pi gJ}{8\nu} R^4$$

Szczególny przypadek: rura skierowana pionowo

W tym przypadku mamy: $J = 1 - \frac{\Delta p}{\rho gL}$

Ciśnienie na wlocie do rury: $p_1 = p_b + \rho gH$

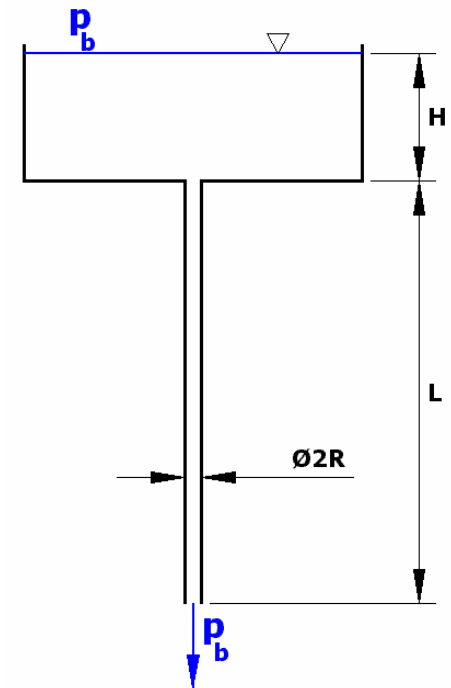
Ciśnienie na wylocie z rury: $p_2 = p_b$

Czyli: $\Delta p = p_2 - p_1 = -\rho gH$

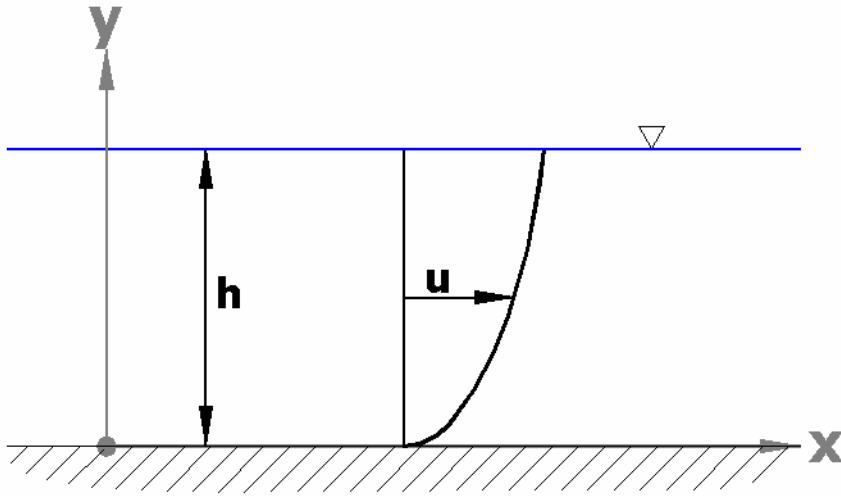
Po podstawieniu otrzymujemy:

$$Q = \frac{\pi g R^4}{8\nu} \left(1 + \frac{H}{L} \right)$$

Dzięki łatwości pomiaru Q można ten wzór użyć do określenia współczynnika lepkości kinematycznej ν

Przykład 3: Przepływ w kanale otwartym

warunki brzegowe:

$$\frac{du}{dy} = 0 \quad \text{dla: } y=h \quad (1)$$

$$u=0 \quad \text{dla } y=0 \quad (2)$$

Rozwiązanie

$$\frac{d^2 u}{dy^2} = \frac{1}{\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} \quad \rightarrow \quad \frac{du}{dy} = \frac{1}{\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} y + C_1$$

Z warunku brzegowego (1): $C_1 = -\frac{1}{\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} h$ co prowadzi do:

$$\frac{du}{dy} = \frac{1}{\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} y - \frac{1}{\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} h$$

po kolejnym całkowaniu otrzymujemy: $u = \frac{1}{2\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} y^2 - \frac{1}{2\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} hy + C_2$

$C_2 = 0$ z warunku brzegowego (2), co ostatecznie prowadzi do:

$$u = \frac{1}{2\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} y(y - 2h)$$

natomiast objętościowe natężenie przepływu wynosi:

$$Q = \int_0^h \frac{1}{2\mu} \frac{\Delta p}{\Delta x} (y^2 - 2hy) dy = -\frac{2}{3} \frac{\Delta p}{\Delta x} h^3$$

Uwaga: przy porównywaniu wyników uzyskanych dla przepływu w kanale otwartym z tymi dla przepływu Poiseuille należy wziąć pod uwagę różnice w przyjętym układzie współrzędnych.